

KAŽDÝ MUSÍ MÍT PRÁVO NA PRÁCI

1. MÁJ 2016

Ústí nad Labem

PRVNÍ MÁJ – SVÁTEK PRÁCE

Ani se nechce věřit, že se letos scházíme při oslavě Svátku práce, 1. máje, po dvacáté sedmé, jinak než v průvodu. Tady v ústeckých Městských sadech už po čtyřia dvacáté. Jednou se sady opravovaly, takže jsme se sešli na Lidickém náměstí a dvakrát jsme slavili 1. máj na Severní Terasě.

Naše oslavy prvního máje jsou stále připomenutím toho, že práce je nejen údělem, ale i požehnáním lidstva. Bez práce našich předků, tisíců generací před námi, bychom v žádném případě nebyli tam, kde se lidstvo nachází v současnosti. Práce je třeba si vážit. Zvláště dnes, kdy režim využívá uměle nezaměstnanost, jako hrozbu, v duchu hesla „Na chudý musí být přísnost“. Nedávno někteří podnikatelé reagovali na imigrační krizi a oznámili, že by byli schopni zaměstnat kolem 50 tisíc lidí. Přesto se daří, zvláště v našem kraji a okrese, nezaměstnávat ty, kteří by rádi pracovali. Náš kraj a okres je v počtu nezaměstnaných na vrcholu pomyslné tabulky. To jako odměna za to, že tomuto státu dáváme nejvíc ze všech krajů. Bez našich dolů a elektráren by hospodářství tohoto státu zkolabovalo. Vlastně bez dolů, vlastněných soukromými firmami a elektrár-

ren, zčásti vlastněných státem, které máme u nás v kraji a kde pracují obyvatelé našeho kraje. To pro upřesnění.

Dnešní oslava práce je asi hořká pro horníky z Centrumky, kterou nedávno právě ti soukromí vlastníci uzavřeli. A stejní vlastníci stejně, bez uzardění, propustí kolem šesti tisíc lidí pracujících na dole ČSA a v s ním souvisejících firmách, v případě, že nebudou prolomeny limity těžby uhlí na Mostecku. Stejně jako jiní vlastníci popouštěli pracovníky v Setuze nebo Chemicke, Chemopharmě, Benaru, a dalších firmách u nás v Ústí.

Ale my jsme se dnes také sešli, abychom se setkali s přáteli, abychom zavzpomínali a abychom si ne nechali zkazit nikým tuto tradiční oslavu. Je jaro, příroda se probudila, někteří z nás ještě stihnou polibek pod rozkvetlou třešní.

Takže, přátelé krásný 1. máj 2016, hodně zdaru a práce pro ty, kteří pracovat mohou a chtějí.

Čest práci!

*Pavel Vodsedálek,
předseda OV KSČM Ústí nad Labem*

Představujeme kandidáty KSČM do letošních senátních a krajských voleb

Oldřich Bubeníček

vedoucí kandidát do Zastupitelstva Ústeckého kraje,
hejtman Ústeckého kraje
a starosta města Bíliny

Když v roce 2012 zvolilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka hejtmanem Ústeckého kraje, napsal o něm časopis RESPEKT docela velký článek pod titulkem „Hejtman, který spadl z třešně“. Ačkoliv tento časopis nemá komunisty ve svých prioritách, tak tuto historickou událost (první rudý hejtman po roce 1989) nakonec komentoval vcelku přijatelně.

Tehdy to byl pro mnohé šok, překvapení, někdy až zděšení. Ale, Oldřich Bubeníček, tak úplně neznámý nebyl. V Bílině, kde bydlí, komunisté ve všech volbách pravidelně vítězili a jejich lídr měl vždy nejvíc hlasů ze všech kandidujících. Bylo to taky proto, že si všímá věcí, které lidem chybí a pak je, někdy obtížně, ale nakonec úspěšně prosazuje.

Dnes, po čtyřech létech, kdy působil ve vedení Ústeckého kraje, se ukázalo, že volba Oldřicha Bubeníčka hejtmanem byla pro kraj přínosem. V tomto volebním období se kraj prezentoval bez afér a závažných problémů. Hejtman se stal dokonce druhým nejoblíbenějším hejtmanem v republikovém hodnocení občanů. Proto také je pro podzimní krajské volby nominován lídrem kandidátky KSČM.

Pavel Vodseďálek

předseda Výboru pro národnostní menšiny Zastupitelstva Ústeckého kraje,
zastupitel statutárního města Ústí nad Labem, vedoucí kandidát okresu Ústí
nad Labem pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Pavel Vodseďálek patří ke zkušeným komunálním politikům. Je dlouholetým zastupitelem Statutárního města Ústí nad Labem a několik volebních období působil i v zastupitelstvu Neštěmic. V krajských volbách, v roce 2012, byl zvolen zastupitelem Ústeckého kraje a stal se na čtyři roky předsedou Výboru pro národnostní menšiny Zastupitelstva Ústeckého kraje. A můžeme hodnotit. Je předsedou úspěšným, protože také díky práci tohoto výboru se většina příslušníků menšin v našem kraji cítí dobře a mnozí z nich se zapojili do činnosti svých sdružení. Ústecký kraj jde činnosti menšin naproti a snaží se je všestranně podporovat. Pavel Vodseďálek kandiduje do Zastupitelstva Ústeckého kraje. Je vedoucím kandidátem okresní kandidátky KSČM.

Dalšími kandidáty do krajských voleb jsou v pořadí:

PaedDr. Petr Brázda

zastupitel Ústeckého kraje a zastupitel statutárního města Ústí nad Labem,
kandidát pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Gabriela Hubáčková

Poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,
zastupitelka Ústeckého kraje, kandidátka pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Miloslav Buldra

Zastupitel Městského obvodu Neštěmice, kandidát pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Josef Dyrnk

Zastupitel Městského obvodu město střed, kandidát pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Jan Janeček

Zastupitel Městského obvodu město střed, kandidát pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

František Minárik

Zastupitel Městského obvodu město střed, kandidát pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Viktor Malinkovič

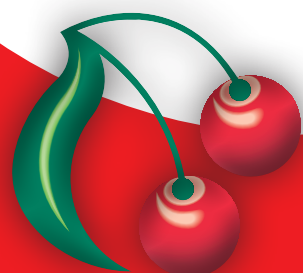
Zastupitel Městského obvodu Střekov, kandidát pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Zdeněk Kuba

Kandidát pro volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Jaroslav Slavík

Zastupitel města Chlumce, náhradník pro volby
do Zastupitelstva Ústeckého kraje

Kandidát Komunistické strany Čech a Moravy pro volby do Senátu Parlamentu České republiky 2016

ve volebním obvodě č. 31 okres Ústí nad Labem a přidané obce

JUDr. Mgr. Stanislav Körner

Stanislav Körner je zaměstnancem Krajského úřadu Ústeckého kraje. Pracuje jako vedoucí oddělení a profiluje se jako odborník na výkon veřejné správy na úseku dopravy, bezpečnosti a krizových situací.

Stanislav Körner je bezpartijní.

Kandidátem byl zvolen Okresní konferencí KSČM. Jeho kandidaturu potvrdila krajská konference KSČM a plénum ÚV KSČM.

Absolvoval Vojenskou politickou akademii Klementa Gottwalda, Fakultu právnickou Západočeské univerzity v Plzni a Filozofickou fakultu UJEP v Ústí nad Labem. Působil u 3. motostřeleckého pluku v Lounech, pracoval v soukromém sektoru, sedm let působil na Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky. Od roku 2006 je vedoucím oddělení na Odboru dopravy Krajského úřadu Ústeckého kraje. Je předsedou Komise prevence kriminality Rady města Ústí nad Labem.

ROZHOVOR S NAŠIM KANDIDÁTEM DO SENÁTU

Rozhovor s našim kandidátem do Senátu

Okresní konference KSČM v Ústí nad Labem zvolila za kandidáta do podzimních senátních voleb JUDr. Mgr. Stanislava Körnera. Ve svém profesním životě však také působil na Odboru azylové a migrační politiky MV ČR. Položili jsme mu několik otázek, které směřovaly k aktuálnímu tématu, k neustávajícímu přílivu migrantů do Evropy.

V létech 1999–2006 jste působil na Odboru azylové a migrační politiky MV ČR. Co bylo náplní vaší práce?

V rámci svého zařazení na OAMP MV ČR jsem postupně zvládl všechny úkony, které jsme coby správní orgán v řízení o udělení azylu na území ČR prováděli. Konkrétně šlo o zpracování úmyslu požádat o azyl, příjem vlastní žádosti, provedení pohovoru a příprava návrhu rozhodnutí, včetně jeho předání. Kromě zpracování úmyslu se všechny úkony prováděly s tlumočnickem, takže to zahrnovalo i zajištění tlumočnicka na konkrétní jazyk. Vedle „běžného“ azylového řízení jsem také realizoval řízení o udělení azylu s cizinci, kteří se nacházeli na území ČR ve vazbě nebo ve výkonu trestu, a s osobami, které byly např. hospitalizovány. Naše práce rovněž zahrnovala komunikaci s dalšími součinnostními útvary, jež nějakým způsobem vstupovaly do řízení o udělení azylu, konkrétně s cizineckou policií, která zajišťovala vízové „ošetření“ azylové procedury (žadatelé dostávali vízum za účelem řízení o udělení azylu), a se Správou uprchlických zařízení MV ČR, ta vykonávala servisní služby pro žadatele o udělení azylu (ubytování, strava, volnočasové aktivity atd.). V případě osob, umístěných ve věznicích, do toho vstupovala ještě komunikace s konkrétní věznicí a s příslušnými orgány činnými v trestním řízení ohledně povolení vstupu do těchto specifických režimových zařízení.

Kolem žadatelů se dále pohybovali pracovníci nevládních organizací, s těmi jsme ovšem komunikovali ne s velkou radostí, protože ti nám v naší práci spíše překáželi, než pomáhali.

Máte tedy zkušenosti s lidmi, kteří v naší zemi hledali útočiště. Jaké důvody převažovaly?

Nejvíce žadatelů zde žádalo o azyl z ekonomických důvodů, případně z důvodů všeobecné nouze v zemi původu. Občas se vyskytl žadatel, který skutečně mohl mít ve své zemi problémy nebo být dokonce pronásledován kvůli své rase, národnosti, náboženství, politickému přesvědčení nebo kvůli příslušnosti k určité sociální skupině, těch ale bylo oproti ekonomickým migrantům velice málo. A když už to vypadalo, že by někdo splnil poměrně přísná kritéria podle zákona o azylu a azyl mu mohl být udělen, tak ten člověk z azylového zařízení prostě zmizel. V zařízení v Červeném Újezdu jsem zažil dva případy, šlo o Iráčany, kteří měli v Iráku problémy s režimem Saddáma Hussajna, než jsme však stačili provést další související úkony, např. odborné traumatologické vyšetření pro potvrzení jejich výpovědi o prožitém mučení a utrpených následcích, odešli z Červeného Újezdu, s největší pravděpodobností do Německa. Česká republika nebyla pro většinu žadatelů především z arabských a afrických zemí cílovou zemí, my jsme pro ně byli pouze jakási „občerstvovací stanice“.

Někteří politici, nejen v západní Evropě, považují migranty za spásu Evropy, protože populační křivka v mnoha evropských státech neustále klesá a Evropa prý nebude schopna tomuto trendu dlouhodobě čelit. Jsou tedy migranti tou pravou cestou jak ven z tohoto problému?

O tomto nejsem až tak zcela přesvědčen, evropskou populaci nespasí příliv miliónů lidí, kteří nerespektují evropské hodnoty a nejsou ochotni akceptovat, že jsou tady na návštěvě. Jedna věc je plození dětí a druhá věc je zajistit jejich obživu. A stát by tady měl nastupovat až tehdy, jestliže již není jiná možnost. Ostatně Česká republika má svou vlastní zkušenost s rozdílem mezi populační křivkou u osob české nebo slovenské národnosti a osob, jak se již delší dobu módně říká, národnosti romské, čili Cikánů.

Pokud by tedy měla migrační vlna či vlny spasit Evropu, muselo by se jednat o lidi, kteří kromě svého rozmnožovacího potenciálu přinesou také mozek a dvě pracovitě ruce a budou ochotni zapojit se aktivně do života v některé z evropských zemí. Nelze tady žít milióny osob parazitujících na tom, co evropská civilizace za cca dva tisíce let své existence vybudovala, a ještě jim ustupovat, v čemkoli.

Podle vašeho názoru, co je hlavní příčinou masivní vlny migrace? Jaká úskalí tento exodus sebou nese?

Podle mě tkví hlavní příčina obou migračních vln, tj. africké i blízkovýchodní, v rozvrácení stabilních, byť autoritářských, režimů v Libyi a Iráku a v pokusu o rozvrácení syrského režimu Bášira Asada. Tam je třeba hledat prapůvod, sekundárně lze poukázat na totální selhání Evropské unie, která ukázala, že není schopna zjistit své vnější hranice. Ne nadarmo největší vlna syrských migrantů přichází přes

Řecko, v dnešní době zřejmě nejslabší článek EU. V souvislosti s tím nelze pominout ani negativní roli, kterou v tomto procesu sehrálo a sehrává Turecko, které si svým přístupem vytváří, podle mého názoru, poměrně účinný nátlakový prostředek na EU ve vztahu ke svým snahám o připojení k EU. Vedle toho nelze nepostřehnout, jak se k celé problematice vesměs muslimských migrantů staví bohaté muslimské země v čele se Saúdskou Arábií. Proč muslimové, kteří jsou ve své zemi nešťastní, nejdou do jiné muslimské země, kde by mohli žít podle své víry? Proč jdou do zemí, které neznají, neznají ani jejich kulturu a zvyky. Občas mi to připadá jako uměle živený proces, jehož cílem je dostat Evropu do situace, kdy jí bude možné diktovat své podmínky. Kdo však může mít takový zájem? Zřejmě ten, kdo o své pozice v Evropě postupně přichází, a rozhodně jsem přesvědčen, že to není Ruská federace.

Největším úskalím, jak již částečně zaznělo, je podle mě to, že se jedná o osoby, které jdou tvrdě za svým cílem a které se nebudou přizpůsobovat nám. A my to můžeme ošklivě doplatit, protože budeme jako ovce respektovat jejich práva a svobody, oni přitom tuto filozofii vůbec neznají, vždyť je to jiná kultura, která ovšem umí velice dobře využívat vymožeností západní civilizace. Nebezpečí vidím v tom, abychom se za několik desítek let nestali hosty v naší vlastní zemi, kde naše ženy budou chodit zahalené a kde se bude několikrát denně ozývat z některého ze stovek minaretů svolávání věřících. Evropa něco podobného ve své historii již zažila, ať již z východu (Hunové, Avari, Mongolové) nebo z jihozápadu (Maurové). V dnešní době by ovšem byla další reconquista velmi těžká, protože bychom se neustále obávali, abychom při „znovudobývání“ našich zemí náhodou neporušili něčí práva a svobody.

Jak hodnotíte přístup naší vlády k této problematice? Je naše republika připravena na přijetí většího množství uprchlíků?

Současná vláda, podobně jako její předchůdci, tuto problematiku, podle mého názoru, podceňuje, protože to, co zatím předvedla, bylo jen hodně slov a malá demonstrace nasazení policie a armády na hranici. Jenže současná situace nechce slova, dnes je potřeba „bouchnout do stolu“ a začít jednat. Okamžitě, konkrétně a efektivně. A spojit se se zeměmi, které zastávají racionální postoj, v tomto se mi líbí například Slovensko.

Ještě k přístupu naší vlády. Myslím si, že nedávná vystoupení některých politiků poměrně přesně ukázala „jednotu“ našich vládních činitelů, když například ministr Babiš řekl jednu věc, se kterou se mimochodem ztotožňuji, a Sobotka s Bělobrádkem okamžitě reagovali zcela opačně. Jak toto může působit na veřejnost? Jedině tak, jak to již veřejnost delší dobu vnímá, totiž že levá ruka neví, co dělá pravá. To je ale, bohužel, osud každého koaličního uskupení, to současné nevyjímaje. Vláda České republiky by se měla v první řadě starat o své občany, potažmo voliče, a o problémy, které v této zemi jsou, a to dlouhodobě, například osoby, zneužívajícího stávajícího sociálního systému, nezaměstnanost, příchod generace, která chce jenom brát a neptá se, co by pro to měla udělat, atd. atd.

Co je třeba udělat pro zastavení dalších migračních vln?

Jak jsem již řekl, přestat žvanit, odložit určité kon-

vence, dát dohromady partu schopných lidí, ne takových, kteří se za ně vydávají nebo je takto označí hromadné sdělovací prostředky, promyslet a dohodnout efektivní opatření a okamžitě je začít realizovat. Prvním z těchto opatření by mohlo být zavedení pokud možno co nejprísnejší kontroly státních hranic, např. s využitím dobrovolných záloh Armády ČR a se současným zapojením obyvatel z příhraničních území. Tím nechci říci, že jsme ve válce, zatím jsme stále naštěstí ještě v situaci, kdy je „nepřítel před branami“. To však neznamená, že si můžeme dovolit tuto situaci podcenit. Jedno latinské úsloví praví *Praemonitus, praemunitus*, čili *Předem varován*, předem ozbrojen, nebo v přeneseném slova smyslu připraven. Nejen mít připravené ubytovací kapacity, včetně ostrahy a dalšího obsluhového personálu, ale především mechanismy, jak případné odmítnuté žadatele o azyl dokázat vrátit zpět. To bylo poměrně složité již v době, kdy jsem pracoval na OAMP MV ČR (1999–2006), v dnešní době to bude zřejmě stejné, ne-li složitější. Ale jednodušší je přeci problémům předcházet, ne je řešit, takže nejlepší by bylo takové lidi vůbec nepustit na území ČR. A s tím právě souvisí výše uvedené opatření, tj. kontrola státních hranic. Tím by se mělo začít, a současně intenzivně pracovat na dalších opatřeních, která by přišla na řadu, pokud by první opatření selhalo. To ale jeden člověk dohromady nedá.

Děkuji za rozhovor Petr Brázda

Foto Jiří CAPLJUK

Naše město leží na termálních pramenech a horko je i na radnici

Je zase květen, slavíme svátek práce. U nás ve městě ale na oslavy moc času není, zvláště pro ty, kteří nás zastupují v městském zastupitelstvu nebo na obvodních zastupitelstvech. Tam to někde docela vře. Na střežkovském obvodu došlo k vyhocení neúnosné situace až k tomu, že rezignovala celá rada kromě starosty. Také velká rada města byla před zhroucením. Odstoupením dvou členek, jinak také starostek na Terasě a v Neštěmicích, klesl počet rady pod zákonnou normu a bylo třeba doplnit tento orgán o nového člena. V době, kdy se připravovalo toto vydání májového SEVERU do tisku, jsme pochopitelně nevěděli jak, dopadne jednání městského zastupitelstva, které by mělo dovolit potřebné členy, doufám, že rozum zvítězil nad hazardem a město bude fungovat dále.

Jinak ale v zastupitelstvu města není vůbec nic v pořádku, nejen, že křehká podpora současného vedení je pořád nejistá, ale i to, že rada v tomto „úsporném“ obsazení je schopná plnit úkoly, které z potřeb řízení města vyplývají, jen s maximálním vypětím a s velkou časovou dotací. Zvláště primátorka to má hodně komplikované. Musí město reprezentovat, řídit a suplovat některé úkoly, které jinde řeší další radní. Jiná statutární města mají až 11 radních, tady je radních s bídou pět. Tato situace se musí rychle vyřešit. Navíc v Ústí není normální režim, tady se objevují stále noví a noví „kostlivci“, které je třeba uklidit.

Musím říci, že všechny zbylé radní obdivuji. Naši zastupitelé se snaží pomáhat, jak jen můžou, ale hlavní tíha je na radních.

Opozice příliš nepomáhá. Zdá se, jakoby někteří ani nebyli zvoleni pro toto město, hledají záminky, jak dokázat, že tohle město není řízeno dostatečně. Téměř pod heslem „Čím hůř, tím líp!“ A tak práce zastupitele v našem městě není vůbec žádná procházka růžovým sadem.

*PaedDr. Květoslava Čelišová,
předsedkyně zastupitelského klubu KSČM v Zastupitelstvu města Ústí nad Labem*

Jako každý rok i letos jsme slavili MDŽ

Foto Jiří CAPLJUK

Shrnutí XIV. ročníku Stolně – pinčesového turnaje

V pořadí již XIV. ročník stolně-pinčesový turnaje je za námi uskutečnil se v termínu od 18. 3. – 20. 3. 2016. Vlastní turnaj probíhal v sobotu 19. března v Ústí nad Labem.

V sobotu ráno probíhal dětský turnaj, kterého se zúčastnilo 20 dětí. Mezitím se dospělí registrovali, po obědě se uskutečnilo rozdělování do pěti výkonnostních skupin. Turnaj to byl dlouhý, hrálo se skoro až do 18 hodin. Mezitím, co se sčítaly výsledky, tak hráči po litém boji odpočívali. Za chvíli následovalo vyhlášení výsledků:

1. skupina a zároveň

absolutní vítěz turnaje – Petr Hájek

2. skupina – Vítězslav Velát

3. skupina – Jindřich Waliach

4. skupina – Jan Janeček

5. skupina – Vladislav Kajzr.

Výherci obdrželi hodnotné ceny, pohár a diplom. Turnaje v kategorii dospělých se zúčastnilo 50 hráčů.

V 18.30 hod. byla zahájena beseda, které se zúčastnily s. Pavel Vodsedálek, předseda OV KSČM Ústí nad Labem; poslanci PSP ČR Gabriela Hubáčková, Ing. Josef Šenfeld a kandidát na senátora v okrese Ústí nad Labem JUDr. Mgr. Stanislav Körner.

Debata byla velmi zajímavá. Probíraly se především aktuální témata nejen z poslanecké sněmovny, ale i z Ústeckého kraje a města Ústí nad Labem.

Stolně – pinčesový turnaj by se nemohl uskutečnit bez finanční podpory OV KSČM Ústí nad Labem, Ústeckého krajského výboru KSČM, poslanců PSP ČR Gabriely Hubáčkové a Ing. Josefa Šenfelda, za což jim patří naše velké poděkování.

Letošního XIV. ročníku se celkem zúčastnilo na 100 sportovců z celé ČR a již se všichni těšíme na ročník příští.

Jan Janeček
a František Minárik

Fotografoval Jan JANEČEK

Více na www.usti-kscm.cz

**Zveme na pietní akt v Terežíně,
který se koná
v sobotu **7. května 2016** od **10.00 hodin**
na Národním hřbitově**

Odjezd autobusu v **8.30 hodin**
od Finančního ředitelství Ústí nad Labem (Uhlozbyt)
Cena zájezdu je 50,- Kč

OV KSČM Ústí nad Labem pořádá
Letní dětský tábor pro děti od 6 do 16 let

termín **2. 7.–15. 7. 2016**

cena poukazu: **4 300,- Kč**

vyzvednout přihlášku na tábor je možno na OV KSČM u **p. Vlkové**
telefon **475 211 197, 777 001 769**

